

Vergaderjaar 1993–1994

22 604 (R 1435)

Regels met betrekking tot octrooien (Rijksoctrooiwet 1993)

Nr. 24

AMENDEMENTEN VAN HET LID VAN ERP

Ontvangen 15 maart 1994

De ondergetekende stelt de volgende amendementen voor:

I

In artikel 1 wordt na de omschrijving van «octrooiregister» ingevoegd:
octrooigemachtigde: de natuurlijke persoon die ingeschreven is op de in artikel 134 van het Europees Octrooiverdrag bedoelde lijst of in het bij algemene maatregel van bestuur ingestelde register van octrooigemachtigden;.

II

Artikel 22 wordt vervangen door:

Artikel 22

Als gemachtigde van een aanvrager of octrooihouder kunnen uitsluitend octrooigemachtigden en advocaten optreden.

III

In artikel 25 vervalt «in Nederland».

Toelichting

I

Aangezien het wetsontwerp zoals gewijzigd door de nota van wijziging op een aantal plaatsen, te weten in de artikelen 52, eerste lid, 80 en 90, het woord octrooigemachtigde bezigt, is het noodzakelijk om dit begrip te omschrijven.

De toegevoegde definitie doet recht aan het feit dat er sinds de inwerkingtreding van het Europees Octrooiverdrag ook Europees opererende gemachtigden zijn. De Raad van State van het Koninkrijk heeft hier in punt 16 van zijn Advies terecht op gewezen. Gelet op de in het EG Verdrag geregelde vrijheden van vestiging en dienstverlening, nader uitgewerkt in

de Richtlijn 89/48/EEG, op het feit dat de thans voorgestelde regeling in alle wezenlijke aspecten geharmoniseerd is met de internationale en Europese octrooiverdragen (zodat op grond van de artikelen 1g en 4 van de Richtlijn door Nederland geen aanvullende eisen mogen worden opgelegd), en op de eenvoud van deze regeling waarbij octrooi verkregen wordt door de enkele indiening van een octrooiaanvraag en het betalen van wat taksen (zodat gelet op het door de Raad van State van het Koninkrijk genoemde arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen geen enkele beperking op de vrijheid van dienstverlening toelaatbaar is), dienen Europese erkende gemachtigden zonder meer te worden toegelaten als gemachtigden van aanvragers en octrooihouders.

De voorgestelde wijziging houdt in dat meer personen dan thans het recht krijgen om op te treden voor het bureau. Dit heeft het voordeel dat door de toegenomen concurrentie de aanvragers meer keus hebben en de prijzen zullen dalen. Dit is van groot belang voor de kleinere ondernemers. Er bestaat geen enkele twijfel aan de bekwaamheid van Europees erkende gemachtigden met betrekking tot een volledig aan de Europese normen geharmoniseerd octrooisysteem als in het onderhavige wetsvoorstel wordt geregeld.

De hier bedoelde algemene maatregel van bestuur is het Besluit van de 5de mei 1936, Stb. 642, houdende vaststelling van het Octrooigemachtigden-reglement.

II

De hierbij voorgestelde tekst is duidelijker en beknopter. Er wordt niet langer verwezen naar af te schaffen wetgeving. Bovendien was in de oorspronkelijke tekst niet afdoende uitgesloten dat behalve de daar genoemde erkende beroepsgemachtigden ook beunhazen zich als gemachtigde zouden opwerpen. Op grond van de Nederlandse Algemene Wet Bestuursrecht is namelijk het optreden als gemachtigde in bestuursrechtelijke zaken in principe aan een ieder toegestaan.

III

De hier voorgestelde wijziging doet recht aan het advies van de Raad van State voor het Koninkrijk. De in het nader rapport van de staatssecretaris genoemde tegenargumenten snijden geen hout. De staatssecretaris betoogt dat voor een goede en snelle uitwisseling van stukken met het bureau het van groot belang is dat het bureau deze stukken naar een in Nederland gelegen adres kan sturen. Even verder wordt door de staatssecretaris erkend dat de door haar gewenste domiciliekeuze bij een erkende gemachtigde in Nederland niet inhoudt dat de aanvrager ook van de diensten van deze gemachtigde gebruik moet maken; hij kan daarvoor een andere gemachtigde inschakelen.

De staatssecretaris miskent hierbij dat een in de Nederlandse Antillen of Aruba gevestigde aanvrager (terecht) geen domicilie in Nederland hoeft te kiezen; het is ten enen male onbegrijpelijk waarom voor het bureau rechtstreeks briefverkeer met een buitenlandse gemachtigde in bijvoorbeeld Antwerpen, problematischer zou zijn dan met een aanvrager op Bonaire. Verder stelt de staatssecretaris impliciet dat briefverkeer tussen het bureau en deze Antwerpse gemachtigde efficiënter verloopt als de post eerst naar een Nederlandse gemachtigde gaat, die de post dan enige tijd later met de onvermijdelijke rekening doorstuurt naar Antwerpen, dan wanneer het bureau de post rechtstreeks naar Antwerpen zou sturen.

Voor het overige wordt opgemerkt dat de Belgische octrooiwetgeving evenals de hierbij voorgestelde regeling van buitenlandse aanvragers alleen verlangt dat zij domicilie kiezen bij een deskundige erkende gemachtigde. Deze erkende gemachtigde mag volgens de Belgische wet

overal binnen de EG kantoor houden. De hierbij voorgestelde regeling laat dat ook toe omdat door het gewijzigde artikel 1 ook Europese erkende gemachtigden als octrooigemachtigde voor het Bureau kunnen optreden.

Van Erp